

Udvalgets bemærkninger til lovudkastet om de som regneenhed anvendte særlige trækingsrettigheder (SDR)

Til § 120, stk. 2

Ved lov nr. 645 af 13. december 1978 ændredes regneenhederne i sølovens kapitel 6 og 12 fra Poincaré francs til SDR. Værdibestemmelserne i sølovens kapitel 5 og 10 var imidlertid ikke omfattet af lovændringen, fordi Danmark ikke på tidspunktet for lovændringen havde tiltrådt ændringer i de konventioner, hvorpå disse kapitler hvilede, henholdsvis Haag-Visby reglerne fra 1968 og begrænsningskonventionen fra 1957.

Ved indarbejdelsen af 1976-konventionen i kapitel 10, jfr. ovf. under afsnit III, ændres regneenheden i dette kapitel til SDR, se udkastets § 238.

Efter vedtagelsen af en protokol til Haag-Visby reglerne den 21. december 1979 er der ligeledes skabt grundlag for, at regneenheden i sølovens kapitel 5 ændres til SDR.

Med ovennævnte lovændring fra 1978 blev der skabt hjemmel for, at der i en bekendtgørelse, bekg. nr. 104 af 16. marts 1979, blev foreskrevet, at 10.000 francs, jfr. § 120, stk. 2, svarer til 667 SDR.

Efter lovudkastet svarer 10.000 francs til 666,67 SDR, hvilket er i overensstemmelse med den nævnte protokol fra 1979.

Til § 366

Bestemmelsen indeholder en definition af de særlige trækingsrettigheder (SDR) som anvendes eller foreslås anvendt som regneenhed i kapitel 5, 6, 10 og 12. Om baggrunden for indførelsen af SDR som international regneenhed henvises til de indledende bemærkninger til udkastets kapitel 10 samt bemærkningerne til udkastets § 238, stk. 6. I bestemmelsens 2. og 3. pkt. er gengivet de tre

omregningskriterier, der er anført i 1976-begrænsningskonventionens art. 8, der næsten ordret gengiver de tilsvarende tre omregningskriterier i 1957-konventionens art. 3, stk. 6. Konventionsteksten giver ikke noget grundlag for at afgøre, hvorvidt tidspunktet for den »simple« sikkerhedsstillelse også skal være afgørende i den situation, hvor den ansvarlige erstatter en stillet sikkerhed med en egentlig begrænsningsfond, jfr. bl. a. udkastets § 241, stk. 2. Såfremt den ansvarlige successivt stiller sikkerhed til afværgelse af arrest for enkelte krav, vil der ikke være tale om sikkerhedsstillelse omfattet af 2. pkt. i udkastets § 366, selv om summen af de beløb, for hvilke der stilles sikkerhed, efterhånden når op på vedkommende ansvarsgrænse. Ved sikkerhedsstillelse i 2. pkt. forstås således alene en samlet og samtidig stillet sikkerhed, der svarer til vedkommende ansvarsgrænse. På denne baggrund foreslås det i 3. pkt., at tidspunktet for fondsoprettelsen alene anvendes som omregningstidspunkt, såfremt der ikke inden fondsoprettelsen er stillet en sikkerhed omfattet af 2. pkt. Opmærksomheden henledes på, at bestemmelsen i bestemmelsens 2. pkt. vedr. omregningstidspunktet ikke uden videre vil gælde begrænsningssager, omfattet af kapitel 5, medmindre sagen er anlagt ved danske domstole, jfr. § 120, stk. 2, 3. pkt.

Til §§ 367–375, 376 og 377

Bortset fra ændringerne i overskrifterne er der ikke ved den nye placering af de tidligere §§ 314–321 a og 323–324 foretaget nogen ændringer. Den nye placering er en konsekvens af udkastet til et nyt kapitel 15 om begrænsningsfonde samt til § 366.